

бодѣ, по ржцетѣ, по краката!
Тя изплашено подскочи, ми-
гомъ хукна, вѣнъ изкочи, по-

летѣ по стѣпалата. Страхъ
обърка ѝ главата, та подѣ стѣл-
бата прострѣна я намѣри ле-
ля Гана.

И когато я свѣсти, Мика по-
чна да реди:

— Мале, какѣвъ дяволъ бѣ-

ше — като таралежъ бодѣше!
Дали Господъ ме наказва! Нѣ-
ма вече да изказвамъ!

— Чуй, разкайва се сама!
Лесно ѝ дойде ума! — рече Ли-
за. — Хайде, Лено! Бодлитѣ
да приберемъ, леля да не раз-
бере, кой дяволъ се тука бѣр-
ка, та да почне пакъ да мѣрка!

КРАЧУНЪ И МАЛЧО ВЪ СОФИЯ

НА СЛУЖБА

Крачунъ и Малчо, славнитѣ
другари и опитни гонители
апашки, се назначиха за стра-
жари въ единъ участъкъ. Снаб-
диха ги съ бутуши и фуражки
— макаръ безъ ластикъ — съсъ
револвери и тояжки, за случай
на борба — зеръ всичко да
се случи може, не дай си Бо-

же! — и зачислиха ги веднага
на чорба...

И тука, както вѣвъ пожар-
ната, живѣеше се доста харна-
та за Малча и Крачуна: чор-
бата ври, готовъ самуна —
мекъ, топълъ, безъ кори — и
всичко безъ пари!

Отъ туй по-харно где го